

'Ik heb me uit de put gemusiceerd'

Emilie Blom van Assendelft gaat solo onder de nieuwe naam Mimile. 'Thé Lau omschreef mijn materiaal als zwoel en bezwerend.'

foto william rутten

Emilie Blom van Assendelft, voormalig bassiste van The Scene, heeft haar eerste soloalbum uitgebracht. Haar vriend en mentor Thé Lau had een hand in de productie.

REINIER WIJLAND

Dertig jaar lang was Blom onderdeel van één van Nederlands beste rockformaties. The Scene, met Thé Lau als frontman en creatieve aanjager, boekte grote successen in de jaren tachtig en negentig. Singles als Iedereen is van de wereld en Blauw waren grote hits.

The Scene kwam noodgedwongen aan zijn eind door het ziekbed van Lau, die gediagnosticeerd werd met keelkanker. Afgelopen zomer overleed hij. Voor Emilie Blom betekende de dood van Lau het zien wegvallen van een steunpilaar in haar leven. "Na de dood van Thé viel ik in een zwart gat. Ik heb mezelf in feite uit de put gemusiceerd."

Blom (52) had naar eigen zeggen altijd al wel een eigen album willen maken, maar het kwam er nooit van. "Ik bedacht bij The Scene altijd mijn eigen baspartijen natuurlijk, maar zo af en toe heb ik ook wel een coupletje meegeschreven. In het begin schreven we veel van de muziek samen. Later kwam Thé meer en meer met volledig

uitgewerkte melodieën."

Blom, die verdergaat onder de solonaam Mimile, begon zelf met schrijven rond januari. Het eerste resultaat bleek het nummer Waiting room, dat over kanker gaat. "Toen ik dat nummer opstuurde naar Thé, was hij blij verrast. Ik denk dat hij zich in die fase van zijn ziekte ook heel goed kon vinden in het thema."

It's going up not comin' doon, dat ze onder eigen beheer uitbracht, staat voor de rest verrassend genoeg bol van de opgewekte nummers. Naast de shift van Nederlandstalig naar Engels 'breekt' Mimile met haar nederrockverleden. "The Scene was een vermenging van vijf verschillende smaken. Dit is helemaal van mezelf. Thé omschreef mijn materiaal een keer als zwoel en bezwerend." Blom beperkte zich overigens niet tot de basgitaar en zang. Zo speelde ze ook nog keyboards, mandoline, accordeon en tamboerijn.

Naast de inbreng van Thé, die de rol van producer op zich nam, leverden ook andere leden van The Scene een bijdrage. Zo speelde Alan McLachlan gitaar en was toetsenist Jan-Peter Bast achter de keyboards te vinden. Gedurende de opnames pikte ze zelfs haar buurman Jochen Hachgenei van straat, die zich ontpopte tot fabelachtige salsapercussionist.

Hoewel de eerste reacties veelbelovend zijn - in België kwam het nummer We are dangerous al uit als single - tempert Blom haar verwachtingen. "Ik weet heel goed dat het niet meer wordt zoals het bandsucces van vroeger. Toch wilde ik dit heel graag proberen. Als ik het nu niet doe, dan doe ik het nooit."

Blom denkt ook voorzichtig weer aan het toeren met een band. "Dat hangt volledig af van hoe dit album

het gaat doen. Maar ik zou dolgraag nog eens een tour doen in het Verenigd Koninkrijk. Ik ben zelf half Schots. Dat verklaart ook een beetje waarom ik mijn eerste album in het Engels heb geschreven."

Zo af en toe maakt hoopvol enthousiasme plaats voor het onverbiddelijke besef dat haar maatje en mentor niet meer terugkomt. "Thé zit nog steeds in mijn systeem, en daar blijft hij ook wel, schat ik. Ik word nog wel eens wakker met de gedachte: 'O ja, ik kan hem niet meer bellen'. Maar ik zal hem altijd blijven herinneren zoals hij was: een ongelooflijk hardwerkende, talentvolle en bovenal lieve man."

It's going up not comin' doon komt 2 oktober uit. 5 november is de albumpresentatie in Amsterdam.